

ПАТРІАРХА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ РУСИ - УКРАЇНИ Ф І Л А Р Е Т А

**Преосвященним архипастирям,
боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім вірним
Української Православної Церкви Київського Патріархату**
Дорогі браття і сестри!

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

Свята Церква прославляє Воскресіння Христове кожної неділі протягом усього року. Але сьогодні, в день Святої Пасхи, наші серця наповнюються особливою радістю, тому що Воскресіння Христове є незборимим доказом існування вічного життя.

Воскресіння Христове – це не тільки свідчення про існування вічного життя, а й доказ того, що Ісус Христос є Богом. А це означає, що Його вчення – істинне. Не випадково Господь сказав про Себе, що Він є Істина (Ін. 14, 6). Тому все, чого навчав Ісус Христос, – Божественне вчення, а не людське, яке може бути помилковим. Вчені можуть помилятися, а Бог ніколи не помиляється.

Воскресіння Христове переконує, що в цій унікальній події – у подоланні смерті – діяла Божественна сила. Безбожники намагались довести, що ніякої Божественної сили не було, бо Христос не помер. А якщо Христос не помер, то Він і не воскрес, – говорять безбожники.

Неспростовним доказом смерті на хресті Ісуса Христа є свідчення Його ворогів, які не менше від безбожників ненавиділи Спасителя, але не могли сказати такої неправди – що Він не помер. Первосвященики і фарисеї, прийшовши до Пилата, повідомили про Христа: «Правителю! Ми згадали, що той обманщик, коли ще був живий, сказав: “Через три дні воскресну”» (Мф. 27, 63). Іоанн Богослов, який стояв біля хреста, підтвердив, що Христос помер, бо із ребра витекли кров і вода, а це є ознакою смерті. Іоанн говорить, що він бачив і свідчить, і свідчення його правдиве (Ін. 19, 34–35). Значить, Ісус Христос насправді помер. А якщо помер, то як Він являвся ученикам?! – Тому що воскрес!

Ученики спочатку не вірили у воскресіння. Апостол Фома навіть промовив: «Якщо не побачу на руках Його рани від цвяхів і не вкладу пальця мого в рани від цвяхів, і не вкладу руки моєї в ребра Його, не повірю» (Ін. 20, 25). Побачивши Христа, доторкнувшись до ран, цей невіруючий ученик виголосив: «Господь мій і Бог мій!» (Ін. 20, 28).

Після Воскресіння Христа Спасителя його вороги підкупили сторожу, яку самі й поставили, і просили говорити неправду: ніби, коли вони спали, ученики вкрали мертве тіло свого Вчителя і сказали, що Він воскрес. Якщо Христос не воскрес, то навіщо давати гроші і просити лжесвідчити? – Значить, Христос воскрес! Чому первосвященики і фарисеї просили, а не наказували ученикам не проповідувати про Воскресіння Христове? – Усе це свідчить, що вони були переконані у воскресінні Христовому, але їхнє жорстоке серце не хотіло увірувати, що Ісус Христос є сином Божим.

Не будемо дивуватися, що деякі християни святкують Пасху, а у Воскресіння Христове не вірять. Вони не вірять не тому, що Христос не воскрес, а тому, що у них жорстоке серце і порожня душа. Вони подібні своїм духовним станом до юдейських первосвящеників і фарисеїв.

Ми ж, дорогі браття і сестри, свою віру у Воскресіння Христове сповідуємо і стверджуємо, коли на пасхальне привітання «Христос Воскрес!» радісно відповідаємо «Воістину Воскрес!».

Воскресіння Христове було головною темою проповіді і апостолів, і святих отців, і пастирів Церкви. Один із них, святий Григорій Богослов, останню свою проповідь закінчив такими словами: «Я відчуваю, що перо моє вже

тремтять у старечих пальцях; мабуть, я пишу вже останнє слово про воскресіння Христове, але знаю, Промисел Божий настановить і після мене інших пастирів, які безперестанно будуть проповідувати про Воскресіння».

Силою Свого Воскресіння Господь наш Ісус Христос подолав смерть і відкрив нам таємницю вічного життя. Тому в пасхальні дні ми співаємо: «Смертю смерть подолав». Своім Воскресінням Він показав нам, що і для нас немає смерті. Ми хоч і плачемо над гробами наших рідних і близьких, але не тому, що не віримо у їхнє вічне життя, – нам болісна розлука з ними через нашу любов до них.

Один грецький філософ порівнював земне життя з в'язницею, у якій людина переживає тільки горе, страждання і сльози. Воскресіння Христове відкрило нам нову сторінку в існуванні людини. Ми знаємо, що земне життя – це не в'язниця, а початок вічного блаженства, заради якого Син Божий сховався на землю і за яке Він постраждав і вмер на землі. Земне життя – це благословенне Господом поле, на якому росте пшениця, – і не тільки пшениця, але й кукіль, – але пшениця дозріває до вічного життя. В земному житті людина, маючи віру, виконує свій обов'язок, коли, духовно вдосконалюючись, невтомно працює на благо сім'ї, на благо людей, на благо своєї Батьківщини. Така праця приносить багато радості.

У ці святкові дні сердечно вітаю вас, преосвященні архіпастирі, боголюбиві пастирі, чесні ченці і черниці, улюблені брати і сестри, зі святом Воскресіння Христового! Поздоровляю з Пасхою Христовою Президента України Віктора Януковича, Верховну Раду, Уряд, Збройні сили України, християн усіх Церков і весь український народ! Сердечно вітаю зі світлоносним святом все українство в усіх куточках світу, на всіх континентах Землі!

Нехай воскреслий Господь оновить наші духовні сили на добрі справи, допоможе нам подолати всі труднощі сьогодення, приведе українське православ'я до утворення єдиної Помісної Української Православної Церкви для подальшого зміцнення Української держави і покращення життя українського народу, на славу Господа нашого Ісуса Христа, Якому подобає всяка слава, честь і поклоніння на віки віків.

Воістину Христос Воскрес!

**Філарет,
Патріарх Київський
і всієї Руси-України**

Пасха Христова,
2011 рік,
м. Київ